

WOLFGANG SCHORLAU • **Kara Orman**

WOLFGANG SCHORLAU 1951'de doğdu. Ticaret yüksekokulunda okurken '68 öğrenci hareketine katıldı. Uzun yıllar sanayide yöneticilik yaptıktan sonra 50 yaşında yazarlığa başladı. Başka romanları ve siyasi denemeleri de vardır fakat başarısını polisiye romanlarına borçludur. Özel dedektif Dengler'in ilk macerası olan *Mavi Liste*'yi (2003, çev. Hulki Demirel, İletişim Yayınları, 2016) yayımladı. Bu karakter, bir polisiye roman dizisine can verdi. Bu diziden *Münih Komplosu* (2016), *Koruyan El* (2017), *Kavuran Soğuk* (2018), *Büyük Plan* (2020), *Kreuzberg Blues* (2022), *Karanlık Suskunluk* (2024) ve *Kara Orman* (2026) yine Hulki Demirel çevirisiyle İletişim'den çıktı. Claudio Caiolo'yla birlikte yazdıkları bir başka polisiye, *Başiboş Köpek* (2022) de Hulki Demirel çevirisiyle İletişim'den yayımlandı. Aralarında 2006 Almanya Polisiye Edebiyat Ödülü'nün de yer aldığı birçok ödül kazandı. Stuttgart'ta yaşıyor.

Black Forest

© 2005 Verlag Kiepenheuer & Witsch, Köln

Bu kitabın yayın hakları Anatolialit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

İletişim Yayınları 3683 • Dünya Edebiyatı 350

ISBN-13: 978-975-05-3972-5

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYAN Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Funda Dörtkaş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

WOLFGANG SCHORLAU

Kara Orman

Black Forest

ÇEVİREN *Hulki Demirel*

Not: Kitaptaki dipnotların tamamı çevirmen ve editör tarafından yazılmıştır.

Boğazına kadar pislige batmiş olsan da
başını dik tut.

ESKİ BİR ALMAN ATASÖZÜ

KARAKTERLER

Ana karakterler

Georg Dengler, özel dedektif

Olga, Dengler'in kız arkadaşı

Margret Klara Dengler, Dengler'in annesi

Jakob Dengler, Dengler'in oğlu

Max Jost, rüzgâr santrali projelendirme uzmanı

Stephan C. Crommschröder, enerji şirketi VED'nin denetim kurulu başkanı

Kurt Mannheimer, Rusya eski fahri konsolosu

Harry Nopper, netameli işler erbabı

Karola Müllerschön, Freiburglu, doğal yöntemlerle terapi uzmanı

Egon Kaltenbacher, anne Dengler'in gençlik arkadaşı

Bayan Helga Willmann, anne Dengler'in arkadaşı

Laura, Jakob'un kız arkadaşı

Yardımcı karakterler

Josef Dengler, Georg Dengler'in babası

Erich Gerlach, baba Dengler'in arkadaşı, Karola Müllerschön'ün babası

Sofia Trautwein, Titiseeli kadın polis, emniyet amiri

Rolf Köhler, Dengler'in okul arkadaşı, çilingir

Silke, Crommschröder'in karısı

Lissi (Lisbeth) Holzmüller-Stein, Avrupa Parlamentosu milletvekili

Team Brüssel, Roberto, Marielle, Michelle

Joe, *Sansar*

Jack, infazcı

Gerd Schneider, yerel tabiatı koruma kurumunda memur

Eleonore Mannheimer, Kurt Mannheimer'in zeki karısı

Karl, Georg Dengler'in büyük bir sırrı olan büyükbabası

Amalie, Karl'in taş kalpli karısı

Giriş: Açlık ve Korku

Sayırsız fırtınayla kendi ekseni etrafında döne döne büyümüş bir bodur dağ çamının ardına çökerek kendisini gözlerden saklamış, adeta görünmez hale gelmişti. Ağacın dalları dört tarafından yerlere kadar sarkıyordu. Burası günlerdir güvenli bir barınak olmuştu ona.

Gecenin karanlığı çökmüştü, öğlen saatlerinde usul usul yağan yağmurun ıslattığı kuru toprak hâlâ nemliydi. Çamların doruklarına takılıp ağlarını örmüş gümüşi gece sisi, ay ışığında parılıyordu. Hafif bir esinti ağaçların göğe uzanan dallarını bir sağa bir sola yatırıyor ve gölgelerini, ormanın ortasındaki küçük bir açıklığın, diz yüksekliğinde yaban mersini çalılıklarının tarak görmemiş bir post gibi koruduğu zeminine düşürüyordu. Uzaklarda bir yerde küçük bir çan üç kere çaldı, cılız ve tizdi sesi.

Kafasını kaldırdı ve dağ çamının diğer bütün ağaçlardan, meşenin acı ya da kayının hiçbir şey ifade etmeyen rayihasından tamamen farklı kokusunu burnuna çekti. Bir nefes mentol burnuna doldu ve reçinenin baharatlı aromasına karıştı.

Gölden gelen soğuk rüzgâr yamacı tırmanıp yüzünü okşuyordu. Kafasını kaldırdı, boynundan başlayıp omurgası boyunca ilerleyen ve nihayetinde bütün vücudunu saran ürpertinin keyfini çıkardı. Rüzgârın sığınağına uçurduğu birkaç kurumuş çiçek yor-

gun düşüp, dökülmüş çam yapraklarından kahverengi yastığının üzerine kondular.

Gece güvenlik demekti. Sadece karanlıkta çıkıyordu sığınağından, tam altı haftadır. Gündüzleri ormanda saklanıyordu; kendisine korunaklı bir çukur ya da daha iyisi bir kovuk buluyor, vücudunu zemine yapıstırıyordu. Uykusu, tetikte bir kestirmenin, hafif bir tavşan uykusunun ötesine geçmiyordu hiç. İnsanlarla karşılaşmamaya özen gösteriyordu, köylerden ve yollardan uzak duruyordu, bunun için geçerli sebepleri vardı.

Açlık ve korku, bütün hissettikleri bunlardan ibaretti.

Ayağa kalktı, gerindi, önce kafasını ileri doğru uzattı, sonra bacalarını. Kulaklarını dikti, dikkatle dinledi sessizliği, koku almak için burnunu kaldırdı. Kafasını dalların ve yaprakların arasına soktu milim milim. Ardından, gölgelerin karanlığına sığınarak ormandaki açıklığın etrafını saran ağaç ve çalılar boyunca hızlı ve kendinden emin adımlarla yürümeye başladı. Bodur bir dağ çamı ve hâlâ tomurcukları üstünde Alp güllerinden oluşan yoğun bir çalılığın ve genç bir akça ağacın aralarından geçti ve sonra durdu. Bir kere daha dinledi sessizliği. Sonra çamların dökülmüş yapraklarının dokuduğu yumuşak ve kahverengi halının üzerinde hafif adımlarla koşmaya başladı. Büyük bir dişbudağın arkasında, bir yolu sınırlayan ve üzerlerindeki kedigözleri ay ışığında parlayan ilk kısa direkleri gördü. Bu yolu arıyordu zaten. Hiçbir zaman yolun ortasından koşmazdı, hep mümkün olduğunca sağında kalırdı, yol boyundaki çalılıklara yakın ve hep kulaklar dikili, hep tetikte. On-on beş adımdan attıktan sonra tekrar durdu, yine kulak kesildi, bütün kasları o kadar gerilmişti ki aşına olmadığı bir ses duyduğunda, şüpheli bir hareket gördüğünde veya burnuna tanımadığı ya da onu korkutan bir koku geldiğinde, bir sıçrayışta yolun kenarında çalılarının içinde kaybolması işten bile değildi.

Dört gündür bu ormandaydı. Son iki gecede yolu birçok defa kontrol etmişti. Tek bir insanoğluna rastlamamıştı, her şey güvenli gibi görünüyordu. Ama yine de durdu ve karanlıktan gelen seslere kulak kabarttı. İşte, bir hışırtı! Kırmızı sırtlı bir orman faresi dökülmüş kayın yapraklarının arasından hızla geçti. Tıkız

gövdesi ve topaç gibi kafasıyla, bir sene öncenin kahverengiye dönüşmüş yapraklarını iki tarafa iterek ilerliyordu. Uzaklarda bir yerde bir tilki çığlık attı, hırıltılı, kulakları tırmalayan ama kısa bir çığlık, sanki hasta bir hayvanın öksürüğü gibi geliyordu kulağa. Yeni bir rüzgâr sağanağıyla sol tarafındaki çamların tepeleri acı dolu bir ağıt tutturdular. Bir şey dızıldadı, bir şey kanatlarını çırpı, ağaçların arasından hızla ona yaklaştı ve sonra dönüp gözden kayboldu. Bir dal çatırdadı. Bir alaca baykuş başının üzerinden uçup gitti sessizce. İçindeki korku, sığınağına geri dönmesini söylüyordu ona ama açlık devam etmeye zorluyordu.

Yirmi dakika sonra hedefine varmıştı. Yoldan ayrıldı, bir çitin altından sıyrılıp bir çayıra çıktı, olabildiğince hızlı şekilde bu alanı arkasında bıraktı ve devasa bir böğürtlenin dalları arasına giriverdi. Sırtına batan, bacağına giren bütün dikenleri tek tek hissetti. Boynunu, başını ve karnını sıkıca yapıştırdı yere ve son derece dikkatli bir şekilde, adım adım ilerledi. Sonra tamamen hareket-siz yatmaya başladı ve dalların arasına dikti gözlerini.

Sadece on beş metre uzağındaydı çiftlik ve kapısının yanına asılı lambanın yapayalnız ve titrek ışığı. Işık ve gölge, gölden esen rüzgârın şiddetlenip lambayı sallamasıyla bahçe duvarı üzerinde iki sarhoş gibi dans ettiler. Ahşap çit bir anda canlandı adeta, lataları şişti, büyüdü; çit devleşti, gölgesi ahşap padavralar¹ boyunca yükseldi, balkondaki sardunyalı karanlıkta bıraktı, sonra tutunacak bir yer arıyormuş gibi sallandı, sanki bir anda kaybetmişti cesaretini ve gücünü. Küçülmeye başladı tekrar, geriye çekildi, yeni bir rüzgâr sağanağı lambayı döndürene kadar rastgele değiştirdi yönünü. Yeniden cesaretlendi gölgeler, hız alıp çiftlik evinin ahşap cephesini akrobasi sanatının erbabı birer hırsız gibi tırmandılar.

Saklandığı yerden bütün bu hareketleri takip ediyordu gözleri. Biraz öne doğru hamle yapınca bir diken postunda küçük bir delik açtı. Işık ve gölgenin hareketleri onu huzursuzlandırdı. Ama çiftlikte tek bir insanoğlu görünmüyordu, tek bir insan sesi duyulmüyordu. Sadece bir tavuğun guruldaması ve birkaç koyunun uykulu melemeleri geliyordu kulağına, uzaktan uzağa.

1 Cephe kaplaması ya da kiremit olarak kullanılmak üzere hazırlanmış genellikle ahşap bazen de taş ince levha.